

PACO

N-o. 12.

OFICIALA ORGANO DE MONDPACA ESPERANTISTA MOVADO

N-o. 34. Speciala eldono de LA PACDEFENDANTO, Ĉeĥoslovakio, Okt. 1954

BIKINI MOBILIZU LA HOMARON!

Depost la eksperimento kun hidrogenbomboj ĉe Bikini jam forpasis pluraj monatoj. Dume ni Japanoj atendis, ke la teruraj efikoj de la radioaktivaj cindroj kaj fiŝoj malaperos ion post ion lau la forpaso de la tempo. Sed tio ne okazis. Kontraŭe, eĉ en la pluvo sciencistoj konfirmis la ekziston de radioaktiveco. Konsekvence ni devas timi ankau pri legomoj, fruktoj, kaj eĉ pri trinkakvo. Ne nur la fiŝoj, kaptitaj apud Bikini estas dangeraj, sed ankau en la tripoj de la fiŝoj, kaptitaj en la maro ĉe nia lando radioaktiveco estas ofte trovata. Kion sciencistoj timis jam post la akcidento de Hukurju-mara n-o. 5, tio realiĝis. Nun meteorologistoj antaŭtinas, ke eĉ la autuna rikolto de rizo estos malriĉa.

Dume la Japanoj, kiuj jam trifoje suferegis pro la eksplodoj de la atombomboj kaj gisoste konvinkigis pri ilia krueleco, bolas de indigno kontraŭ ili kaj ekstaris por la movado kontraŭi atom-kaj hidrogen-bombojn. Diversaj organizoj, inkluzive la Japana Pacdefenda Komitato, la Ligo por defendo de la konstitucio, la Universala Honama Asocio ktp. konencis aktivan movadon por kolekti subskribojn kontraŭ la uzado de atom-kaj hidrogen-bomboj. La nombro de kolektitaj subskriboj jam atingis pli ol 10,000.000 kaj konstante ankoraŭ gi pli grandigas.

La japanaj esperantistoj grandparte partoprenas aktive tiun ĉi movadon. Jen kelkaj ekzemploj :

La partoprenantaro de la Tokai-distrikta Esperanto-kongreso, kiu okazis la 18. de aprilo en urbo Nagoja, unuanime prirezoluciis deklaron por tuja ĉesigo de la eksperimentado kaj malpermeso de uzado de atom-energio kiel amasmortigilon. La sana deklaro estis unuanime prirezoluciita ankau de la Esp-kongresoj de la Kjuŝu-distrikto la 2an de majo en Hukuoka kaj de la Kansai-distrikto la 3an de majo en Kobe. La Mija-Esp-Societo eldonis sian apr.-majan n-on kiel specialan eldonon pri la BIKINI-akcidento, kaj dissendis gin al korespondantoj de pli ol 30 landoj kaj al diversaj Esperanto-asocioj. Nun Kansai-Ligo de Esp-grupoj, Tokai-Ligo kaj Kjuŝu Esp-ligo komune projektas eldoni broŝuron pri la hidrogen-bomboj. La Esp-grupoj de Kiota Universitato kaj Osaka - Fremdlingva Kolegio kune kun la Esperanta Virina Asocio eldonis deklaron kontraŭ hidrogenbomboj. Pere de tiaj laboroj kaj aliaj, la japanaj esp-pacdefendantoj klopodas veki ĉe tutmondaj popoloj ankoraŭ pli grandan intereson rilate al atomaj armiloj kaj aliflanke ili per tia agado atentigas la jap. pacdefendantojn pri la valoro de Esperanto en tiu ĉi batalo.

Ni ankoraŭ pli aktivigos nian laboron, por diskonigi tra la tuta mondo la kruelecon kaj terurecon de atomaj armiloj, por poste kun komunaj fortoj povi forigi tiun ĉi dangeron.

Pacielendantoj, espegantistoj el ĉiuj landoj ! Ni urĝe apelacias je via konscienco kaj humaneco, ke vi eluzu vian tutan forton por nia komuna celo, ĉar, se ni permesos okazigi pluajn eksplodojn en event. nova milito, tio signifus la pereon de la mondo.!

Hirokazu KAJI, MIYA-TYO

HIDROGENBOMBOJ MINACAS PERSIGI LA TERGLOBON

D-ro. Charles O. Bostwick, uson. kemiisto, transloĝinta al Svedio, esploris interesajn faktojn pri plua grava danĝero, kiu minacas al nia terglobo kaŭze de nuraj eksperimentoj per aton-kaj hidrogen-bomboj. D-ro. Ch. O. Bostwick kiu apartenas al neniu politika partio estas esp-isto kaj sekve ankau entuziasma defendanto de la mondopaco. Kvankam jam ekzistas sufiĉaj argumentoj por postuli nepran malpermeson de tiuj di- ablaĵaj anasmortigiloj, ĉenen ni opinias tre grava, ankau informi ni ajn batalantojn pri tiu ĉi nova danĝero, kiun konstatis d-ro Ch. O. Bostwick kaj pri kiu li jam raportis al diversaj nacilingvaj jurnalaj :

Kio okazus kun la vivo sur nia terglobo en tiu ĉi epoko de la A-bomboj, H-bomboj, Co-bomboj kaj robotraketoj, se multaj eksplodoj estus inscenotaj ĉiun inventata milito inter "Okcidento" kaj "Oriento", au sekve de nuraj eksperimentoj per tiuj ĉi armiloj speciale, se oni eksplodigus ilin en la supera atmosfero, kie troviĝas la ozona tavolo, protektanta la vivon sur la terglobo kontraŭ la pereigaj radioj de la suno ?

Ekz. estas motivo por firma kredo, ke tiu ozon-tavolo estus detructa kaj tiam la radioj de la suno mortigus ĉiun vivon sur nia terglobo en daŭro de kelkaj minutoj antau ol la protektanta ozon-tavolo povus renovigi. Ozono troviĝas en la naturo, gi estas formata per la efiko de la sunradioj je oksigeno en la malvarmaj, senpolvaj superaĵ tavoloj de la atmosfero. Tre zorga esploro fare de G.M.B. Dobson kaj aliaj

konigas al ni, ke via ĉi ozon-tavolo ŝvelas super la tero en alteco de 25 km kaj la tuta kvanto, se gi estus de la surfaco de la tero kaj sub la premo atmosfera, sufiĉas fari tavolojon de nur 3 mm. La sciencisto H.N. Russell diras, ke la protektefiko de tiu ozon-tavolo egalas tri foliojn de ormetalo. Nur tre malmulte da ozono troviĝas apud la polvoŝargita varma surfaco de la tero. Ozono perdas la econ protekti kontraŭ la sunradioj kiam gi kombinas kun aliaj naterioj au kiam gi ŝanĝigas al oksigeno, kiu senefikigas gnan protekteblecon. En ordinaraĵ temperaturoj ozono oksigenigas tre malrapide. Je 100 gradoj/bolanta akvo/ion rapide. Je 300 gradoj la oksigenigo estas tuja. La dis-erigo de ozono estas multe pli rapidigata en pli malaltaj temperaturoj per uzo de metaloj kaj aliaj substancoj speciale en polva forno. Eĉ argento rezist-pova je oksigeno rapide reagas kontaktante kun ozono.

La protekta ozon-tavolo kaj ĉio vivpova sur la terglobo povas esti detructa per la vastaj nuboj de radioaktiva polvo dissternita tra la ozon-riĉaj tavoloj super la terglobo.

La malluma/nokta flanko/de la terglobo, en tiu tempo ne tuŝata de la sunradioj, estus afliktata de uraganoj kaj veterkatastrofoj.

Fine la sunlevigo brulante ek-lumigus tiun ĉi tumultejon kaj la ankoraŭ postrestantaj vivoj estus ekstermotaj fare de infero, kiun la homoj por si mem estis preparintaj.

D-ro. kaj s-ino. Ch. O. Bostwick Ljungaverk - Svedio

Peris: "MEM"-tradukservo, C. Fielding, 61, Phyllis Crescent, /Ely/, CARDIFF, Anglio, per gi vi povas kontakti kun d-ro. Ch. O. Bostwick.

NIA GAZETO BATALAS POR LA P A C O

Ĉu vi jam sukcesis varbi por ĝi almenaŭ unu novan abonanton en via loko kaj lando ? De la diŝvas tigo de nia organo dependas ĝia pli bona ekipo kaj ebla eĉ pli ofta apero. Klopodu ankau ionete!

PENSOJ ĈIRKAŬ LA PACO

Ekde la unua elpaŝo de la homa gento ni trovas spurojn de perforto kaj murdo. Tra la mondhistorio etendas nigra strio da elversita sango de senombraj viktinoj. Eĉ la antikvaj Grekoj havis sian nondniliton. Certe gi estis idila kompare kun la "totala" milito de nia tempo.

Feliĉe la historio ne nur rakontas pri velkigoj, sed ankaŭ pri ekfloro de kulturoj. Sed por la militorganizantoj la paco nur signifas periodon de militpreparoj.

Sed, eĉ se ĉiuj imperialistoj, ekde Periklo ĝis la nuntempaj monopol-kapitalistoj pro sia potencavideco, detruemo kaj kruueleco renversis landojn kaj buĉis homojn, oni tamen ne konkludu, ke la militoj essence estas sekvo de la homa biologia naturo. Ĉar se estus tiel la paclaboro ne multe utilis. Sed nia sociologio instruas, ke la homoj nem faras sian historion kaj ke la radikoj de militoj ĉefe venas el la politika kaj ekonomia situacio.

Tial oni povas demandi sin, ĉu povas en la imperialisma epoko ekzisti alia rimedo ol milito por forigi la misproporciojn inter la evoluo de la produktifortoj kaj la kapitalakumulado unuflanke kaj la divido de la kolonioj kaj influ-sferoj de la monopolkapitalismo aliflanke? Ĝis nun ĉian nova divido de la mondo estis "natura stato" Diverslandaj diplomatoj ofte renkontigis, sed ne povis konduki la evoluon en prudentan direkton. Ja ne mankis sagaj konsiloj kaj avertoj, ke nur per linigo de la armado kaj kunlaboro inter la nacioj eblas sekurigi la pacon. Tiaj voĉoj eĉe perdis kaj la bona volo restis plejofte retoreca.

La anasoj ne tiam batalis por la paco, kion estus dezirinde. Tial la militprovokantoj gajnis la satanecan ludon du foje dum nia jarcento. Tiu altpreze akirita sperto instruu nin, ke, se ne eblas atingi internacian konkordon kaj kunlaboron, ripetigos en multe pli granda skalo la tragedio de la antikva Greklando post la Alexandraj militoj, per atombomboj, kemiaj kaj bakteriologiaj armiloj kaj eble ankoraŭ pli teruraj pereigiloj.

La Manifesto de "MERA" deklaras :

"Reakciaj politikistoj, industri-magnatoj, magnatoj de komerco kaj financo ne volas la pacon". Kaj ĉar la paco ne venas de si nen, necesas por gi batali. En Svedio same kiel en aliaj landoj estas necese sendangerigi la pacnalamikojn kaj malpurnesi ĉian militpropagandon!

En la svedaj reakciaj partioj kaj militistaj rondoj troviĝas personoj, kiuj pretas enlasi okuptrupojn, por fari el nia lando militejon kaj peli nian junularon en militon. Ili celas jungi nian landon al la agresiva Atlantika Bloko kontraŭ la volo de la plinulto. Ili estas potencaj, ĉar ili posedas la esencajn propagandrimedojn: la gazetaron, radiostaciojn, teatrojn, preĝejojn, lernejojn kaj militistajn organizojn. Ili aĉetas redaktorojn kaj verkistojn por ke tiuj dissony mensogojn kaj malanon kontraŭ aliaj ŝtatoj kaj ideologie preparu la homojn por la venonta nondmilito.

Tio tamen ne signifas, ke la militinstigantoj en Svedio povas fidi al siaj lakeoj. Ili certe malfidas parton de tiuj, precipe tiujn, kiuj pro sia pozicio estas dependaj de la apogo de la pacamantaj amasoj. Sed krom tio estas tiel, ke en la sveda kapitalista rondo troviĝas tiuj, kiuj opinias, ke la pli frua neutraleco estas la plej bona nego-co. Al tiuj ne estas fremda la penso, ke estos ankoraŭ foje eble utiligi tiun eventualan ŝancon.

Sed la kerno de la sveda nacio - la laboristoj kaj kamparanoj - estas forte pac-kaj defend-ema. Ili estas pretaj kontraŭstari ĉian atakon kontraŭ la lando. Tio montriĝis en la du nondmilitoj kaj jam en 1905, kiam militaktivistoj volis ataki Norvegon por konservi la tiaman Union. La paco kaj kulturama sveda popolo devas nun agi sammaniere, ĉar gi ne povas esti indiferenta koncerne la sociaj kaj kulturaj kondiĉoj. Tio tute ne havas ian ajn rilaton al la bur-ga patriotismo, sed estas konforma kun la interesoj de la popolo kaj ĝiaj demokrat. aspiroj.

La pacmalmikoj ne povas ignori la pacvolon de la sveda popolo. Estas pacvolon, enradikigita dum 140 jara pacperiodo de nia lando. Tial oni povas nuntempe konstati ŝanĝon de la reakcia sinteno rilate al la pacmovado. Dum la grandfinancaj jurnaloj en la jaroj inter la mondmilitoj ofte montris malsimpatian al la tiam aŭburga pacmovado, oni nun akceptas ĝin preskaŭ familie. La kauzo estas facile trovebla. Potencia tuŝmonda pacmovado naskigis kaj kun ĝi la Sveda packomitato. Kontraŭ ĝi oni elverŝas sian koleron. Kial? Ĉar ĝi ne ripetas la bonintencajn, sed al nenio devigajn deziresprimojn de la aŭburga pacmovado, sed ĝi celas plialtigi la politikan konscion kaj senmaskigi la imperialismon por konduki la popolojn kontraŭ la planoj de la militorganizantoj.

La malpotenco de la sveda aŭburga pacmovado ekz. prezentas jena fakto: Dum internacia kongreso de tiu Asocio, okazinta en 1953 en Parizo, svedaj delegitoj postulis, ke tiu asocio ŝanĝu sian neutralan pozicion kaj farigu antikomunista. Kaj kiam la franca sekcio prezentis rezolucion, protestantan kontraŭ la help-programo de Usono por la milito en HindoĈinio, ĉar tiu helpo plilongigas la militon, sveda pacmikinofino Nordin kontraŭis. Si konkludis: Ĉu ne tiu helpo de komunista Ĉinio al la "komunista flanko" en HindoĈinio ankaŭ kontribuas al plilongigo de la milito? Se oni protestas kontraŭ la usona helpo, tiam oni ankaŭ protestu kontraŭ la ĉina helpo!

Kiel ne pripensita deziro! Ĝi ja postulis rekte, ke pacmikinokoj helpu plifaciligi al imperialistoj la batalon kontraŭ la koloniopopoloj! Pacmikinokoj devas konscii pri tio, ke la nacia subpremado de la koloniopopoloj fare de la imperialismo ne povas signifi, ke la pacmikinokoj estu kontraŭ la batalo de la koloniopopoloj por ilia rajto liberigi sin de la imperialistaj subpremantoj. La packonferenco de la asia kaj pacifika regionoj en sia alvoko/1952/klare esprimis la aferon jene:

"La popoloj ankoraŭ sklavigitaj de frenda jugo komprenas, ke la batalo por nacia liberigo estas nediskutigebla kunligita kun la batalo kon-

traŭ la milito, kaj, ke la militaj preparoj plifortigas la ĉenojn, kiuj ilin sklavigas.

Sekve la gazetaro de la grandfinancistoj en Svedio aplaudis la kontribuon al la imperialistoj de la svedaj delegitoj ĉe la packongreso en Parizo. Ĝi eĉ pli havis okazon/kauzon/goji pri la rezulto de tiu manovro. Pro tio nome la sveda sekcio de Paco kaj Libero displitigis. Ne malpli ol kvin de la dektrijaroj en suda Svedio likvidigis. En Stokholmo ses el la nau estraranoj rezignis kaj simila situacio estigis en vico de aliaj lokoj.

Sajnas tamen, ke tiuj, kiuj volis transformi la svedan sekcion, faris la kalkulon, sen la mastro. La plimulto de ĝiaj anoj havas la opinion, ne absolute rompi la kontakton kun la internacio organizo.

Nova estraro estas elektita kaj espereble tiu en la intereso por la paco ne nur emos al kunlaboro kun la internacia asocio, sed ankoraŭ kun la Sveda packomitato kaj komprenos, ke la paco ne eblas atendi sidante, sed oni devas ĝin batalakiri.

Ni MEM-anoj, varbitaj al Esperanto ĉefe pro ĝia alta pacidealo, kunligita kun tiu lingvo, estas pretaj laŭpove labori kune kun la cetera pacmovado por haltigi la pelon de la mondo al nova milito kaj atingi, ke Esperanto farigu unu el la oficialaj lingvoj de la pacmovado. Ni ŝtrebu komune por efektiviĝi la alvokon en la Manifesto de MEM:

Helpu, ke nia lingvo farigu ilo por vera amo kaj mondpaĉo!

Helpante per Esperanto sekurigi la mondpacon, vi samtempe grave kontribuas al disvastigo de Esperanto!

G. Holmkvist

NI PETAS PACIENCON!

Malgraŭ la malfruigo de nia eldono sveda/aŭg.n-o./ĝi ankoraŭ antaŭvenis nian julian eldonon el Japanio. Niaj legantoj devas kompreni, ke la vojo de Japanio estas tro longa kaj tial la malfruigo. Aerpoŝta ekspedo estas ne rentabla.

PETRO VAN STAVEREN LIBERIGITA

En la vicoj de la nederlandaj progresemaj pacdefendantoj kaj en la koroj de ĉiuj, kiuj, amas justecon kaj veron estas gojo. La 4. de aŭgusto subite malfermigi la por-do de la malliberejo en Leenwarden kaj ellasis Petron van Staveren post 5 jara malliberigo.

Ĉu li murdis, ŝtelis aŭ faris ian krimon? Corte ne! Sed li es-tis sendita kiel soldato al Indonezio malgraŭ la promesoj de la nederlanda registaro, certigi la pacon inter la indonezia kaj nederlanda popolo. Petro tie rifuzis mortpafi la por sia sendependeco luktantajn Indonezianojn kaj nur deziris helpi al la pro la milito suferantaj homoj. Pro tio li estis kondamnita por ok jaroj en malliberejon. Sed li restis ne rompebla. Antaŭ la jugistoj kaj en la malliberejo li donis ekzemplon al ĉiuj, kiamaniere praktike batali por la paco kaj akuzi tiujn, kiuj ĉiam denove endangerigas la mondon.

"Pitojo"/fidelulo/, tiel nomis lin liaj amikoj en Indonezio da kiuj li havis multajn milojn - la junularo, malnovaj batalantoj, intelektuloj kaj la tuta pacmovado, ĉiuj lin admiras kaj sentas, ke li estas homo en plej bona senco de la vorto. Kaj nun finfine, post longaj jaroj li farigis denove libera homo kaj pli forte ol iam antaŭe li sentas la interligitecon kun ĉiuj, kiuj batalas por paco kaj justeco.

Merkrede la 4an de aŭgusto li renkontigis kun siaj gepatroj kaj fratino, kiuj venis kun tuta karavano da automobiloj por akompani lin al sia hejmo. Tiu vojago, ĉirkaŭ 250 km, al Hago, estis vera triumfeturo! En ĉiuj urboj kaj vilaĝoj oni goje salutis lin kaj li jam ne sciis, kien meti la flo-rojn, krom la homoj donacis al li. La entuziasmo estis senlima! En la grandaj urboj okazis veraj demonstracioj, montrantaj klare la opinion de la nederlanda popolo koncerne la sinteno de la registaro. Salutis lin popolrepresentantoj, 48.000 indoneziaj sukerlaboristoj, delegituro de indoneziaj ministoj en la nomo de miloj da kamaradoj ktp. Alvenis salutleteroj

el Hungario, Norvegio, Danlando, Svisio kaj Germanio.

Ankaŭ ni, esperantistoj-pacdefendantoj gratulas al Petro kaj gojas ne nur pri la fakto, ke li liberigis ne rompita por daŭrigi la batalon por la paco, sed ankaŭ pro tio, ke Esperanto estas lia lingvo kaj ankaŭ la lingvo de liaj gepatroj.

Petro ankaŭ promesis al ni, gis li almenaŭ kom liberigos de la daŭraj vizitoj, skribi raporton por nia organo pri sia restado en Indonezio kaj el la malliberejo.

Ni kore gratulas al li okaze de lia liberigo kun la deziro, ke li daŭre restu fidela al nia batalo kaj aktive partoprenu la batalon de "MEM", al kiu li povus esti multe utila.

Ni invitas niajn legantojn, sendi salutojn al k-do. Piet v. Staveren, Zusterstraat 35, DEN HAAG, Nederlando.

Coor de Waart - PLZENĤ.
KONTRIBUU AL INTERERATIGO

Nia seminario, kiu pretigas diplomitajn instruistojn de arto, decidis alvoki per Esp-o kolektojn de infan-desegnoj/inkluzive pentraĵojn, dekoraciojn, ktp./el pluraj landoj por arangi ekspozicion. La ekspozicio estos migranta. Ni deziras havi ankaŭ vian landon en la programo kaj petas vin al kunlaboro. Ni celas sortimenton ne grandan, sed reprezentan. Se la instruado de arto ĉe vi havas komunan direkton aŭ karakterizojn, estos utile ke la elekto tiun spegulu. Ĉe ni ekzemple, oni generale akcentas la apartajn kvalitojn de la infana arto: ĝia spontana freŝeco stimulata kaj kompreneme gvidata de la instruist. En aliaj landoj eble la art-instruado havas malsaman fiziononion: eble ĝi estas fondita sur iĝ viva tradicio de popolarĝo aŭ sur ia aparta celado ktp. Ĉiu okaze ni lasos al via kompetento la elektadon kaj ni tute esperas, ke vi kunlaboros por tiu ekspozicio.

Por la material-kolekto ni ne starigis findaton, ĉar ni esperas ricevi kontribuojn ankaŭ el malproksimaj landoj. Ni ankaŭ

ne limigas la agon de la infanoj: sufiĉas, ke ili estu gnoj de lernaĵo de iu ajn grado. Ĉiuj verkoj devas indiki la sekson, agon kaj adreĝon de la verkinto, laŭeble ankau la tenon. Se vi opinias, ke la materialo estas ne kutima aŭ ĉe vi speciala, ni tre interesigus ekscii klarigojn pri ĝi.

Ni esperas, ke vi favoros nin per via ŝatata kunlaboro, ĉu mem kiel kontribuanto, ĉu kiel helpema partoprenanto por la verkoj.

Art Teachers Training Departement,
26, Priory Road, EDGBASTON, Birmingham 5.

Retto ROSSETTI, lektoro

IOM PRI NIA GAZETO

Kiel respondeculo de nia gazeto, mi opinias, ke nun estas la momento diri kelkajn vortojn pri ĝia enhavo. Ni ĵa ricevis kelkajn kritikojn, kiuj meritas specialan atenton kaj estas dezirinda, ke ni estonte ricevu ankoraŭ pli da tiuj kaj sugestoj. La PACO estas la voĉo de nia movado. Tra nia organo oni prijugas nin. Pro tio, ĉiuj MEM-anoj kaj pli speciale la estraranoj, devas dediĉi grandan atenton je ĝi kaj nepre diri sian opinion, tiel ofte, kiel ili povas.

Antaŭ ĉio necesas diri, ke tro ofte ne eblis kontroli la artikolojn antaŭ la eldono. La kulpo ne ĉiam estas ĉe la eldonintoj, sed ĉe ni ĉiuj ĉar ne sufiĉa materialo atingis ilin, ĝustatempe.

Ĉehoslov. k-ndo. protestas kontraŭ artikolo de d-ro Halbedl, titolita "Papo Pio XII, kondannas la militon" /PACO n-o.1/. Li opinias, ke praktike la papo agas kiel militinstiganto. Sed d-ro Halbedl estas konata pacdefendanto katolika kaj li rajtas havi malsaman opinion! Se li ne povas esprimi SIAMANIERE sian pacvolon, la pacmovado farigus eble nur komunistan kaj fiaskus. D-ro Halbedl citis frazojn de la papo. Eĉ se temas pri nur irazoj, estas pli preferinda ke ili kondannas militon, anstataŭ laŭdi aŭ rekomendi ĝin! Ĉiuj deklaroj, utilaj al la paco meritas esti menciataj. Tio estas en la kadro de la pacmovada programo. Ni do ne estu sektemaj! Kio estas ekster la programo de la pacmovado, estas la komentario de d-ro Halbedl pri rifuzo de militservo, kaj pri tio ni parolos pli poste.

Brita estrarano kritikis lafruntartikolon de PACO/inlanda eldono/,

ĉar ĝi estas tro "komunista". La aŭtoro, Arnor Hannibalsson, havas ankau la rajton esprimi sian pacvolon, SIAMANIERE, samkiel d-ro Halbedl. Tamen oni eble povas opini, ke li nur prezentis la komunistan vidpunkton pri la tuta politiko nuntempa kaj ne ĉiam restis en la kadro kaj programo de la pacmovado. La titolo-mem: "Defendi Pacon kaj Socialismon estas defendi Kulturon", estas ne akceptebla por ĉiu pacamiko, ĉar la pacmovado ne estas nur socialista movado! Kaj fruntartitolo kutime reprezentas en ĉiuj ĵurnaloj, la ĝeneralan opinion de la tuta estraro.

Mi jam havis okazon kritiki aliajn artikolojn, kiuj aperis en PACO. Iam oni propagandis por katolika libro, jam oni propagandis por komunistan kongreson, sen ia ajn rilato kun porpacaj problemoj. Alifajle oni vekis tute teoriantan diskutadon pri integra pacifismo, sekve de kio leganto skribis al ni, ke oni devas en ĉiuj landoj rifuzi militservon, ke la socialismaj landoj devas senatende senarmigi por montri la ekzemplon. Al tio mi povus respondi, ke la kapitalistaj landoj taj profitas de tiu donaco por invadi ilin kaj detrui tiun socialismon, kiun ili neniam degestis... kaj tia "paco" signifus sklavecon, koloniasmon por tri kvaronoj de la homaro, karceron, koncentrejon, morton por ĉiuj progresemuloj.

La realeco estas tia, ke en la mondo ne troviĝas nur honestuloj. Kaj honestuloj ne volas esti murdataj ĉe banditoj. Pro tio ili ankoraŭ bezonas armilojn kaj neniu povas konvinki ilin, ke ili devas akcepti la leĝon de la banditoj. Pro tio la senarmigo povas nur efektiviĝi ion post lono, samtempe kaj kontrolate. Sur tiu bazo, ĉiuj povas konsenti, eĉ se iuj preferus pli radikalaĵojn solvojn, ĉu ne? Kaj se ni invokkonsentas, ni agu komune, forigante la problemojn, kiaj nin dividis!

Tro ofte ni forgesas, ke la pacmovado ne estas heterogena, miksaĵo de diversaj, eĉ kontraŭaj propagandoj, kaj "MEM" estas nur fako de la pacmovado. Ni ne estas tie por alvendi nian per-

scnan opinion al aliaj pacaman-
toj. Ni ne estas tie por perdi
tempon en teoriaj kaj nebulej
diskutadoj.

La pacmovado serĉas la sinte-
zon de ĉiuj opinioj pri preciz-
aj problemoj aktualaj. Ĝi ne pro-
-ponas idealajn nek idealistajn
solvojn, ne realigeblajn en la
nuntempa mondo. Ĝi proponas prak-
-tikajn solvojn, akcepteblajn de
ĉiuj homoj, de ĉiuj organizoj, de
ĉiuj popoloj, kiuj sincere dezir-
-as la pacon. Kaj kompreneble ti-
-uj solvoj ne povas reprezenti
la ideojn nur de unu partio, nur
de unu organizo aŭ nacio.

La pacmovado instigas antaŭ
ĉio al agado, por altrudi la sol-
vojn postulatajn de la popoloj.
Tion ankau ni tre ofte forges-
as. Nia gazeto ne devas nur in-
formi, ĝi devas instigi al agado.
Ni devas imagi nian gazeton kiel
el oficialan esp-eldonon de la
pacmovado.

Tio ne signifas, ke ĝia enhavo
devas esti tro rigida, ke oni de-
-vas sisteme malhelpi la diver-
sajn esprim-manierojn de niaj
anoj. Mi konscias, ke mi ne povas
aspekti kiel senkompata cenzur-
isto, kaj mi petas pardonon, se
mi ankau faras erarojn sur tiu
kampo, ĉar la tasko estas tikla
kaj malfacila. La pacmovado es-
-tas ankau lernejo de Unueco kaj
Toleremo kaj tiu lernejo postu-
-las tre seriozan studadon. Nia
gazeto estas ankoraŭ juna kaj
al ni ĉiuj mankas la necesa spe-
-rto. Pro tio mi kredis utila ti-
-un artikolon por la estonto de
"MEM" kaj ĝia organo "PACO". Por
eviti laeble erarojn, ni ĉerpu
instruon el la nacilingvaj gaze-
toj de la pacmovado kaj prenu
el ili la necesan inspiron por
nia gazeto kaj nia movado!

W. Gilbert

N I A Ŭ N U A P A Ŝ O

El Finnlando ni ankoraŭ ne po-
vas raportoj pri grandaj sukces-
oj, ĉar nur antaŭ nelonge ni ek-
kontaktis kun "MEM". Ni dissend-
is cirkuleron al esperantistoj
de nia lando, sekve de kio mult-
aj jam farigis abonantoj de la
"PACO" kaj aktive kunlaboras.
Baldaŭ ni aperigos artikolon de
k-do. Meltti, prez. de finlanda
packomitato. P. Heikkinen-

Malferma Letero al Esperantista

Pacamiko X. en Polio

Ne timu, mi ne publikos vian
nemon, eĉ/lau via peto/mi evitos
uzi sur poŝtsendaĵoj/al vi/Esp.-
propagandilojn. Tamen via letero
bezonas publikan respondon, ĉar vi
ne estas/bedaŭrinde/la sola, kiu
malpravas timon, sentas.

Tble por vi ŝajnas la afero stra-
-nga, sed fakte estas, ke la MOND-
PACA ESPERANTISTA MOVADO rapide
progresas precipe en la popoldem.
landoj, eĉ ni devas limigi pro e-
konomiaj kaŭzoj la sendadon
de "PACO" al tiuj landoj. Ili atin-
gas pli ol la 1/2 de nia tuta el-
dono.

Kial do - se la afero laŭ vi es-
-tas tiom "dangera" oni trovas tiom
da batalantoj, kiuj per Esperanto
kuragas labori por la mondopaco?

Sed pli kurioza afero estas, ke
eblas konstati nek unu kazon en
kiu aŭtoritataĵuloj estus punintaj
pro tiu "dangera" laboro niajn pac-
-amikojn!

Kompreneble, vi havas "gravajn
kaŭzojn" diri... "gis kiam la Esp-
-movado denove ne trovigos en la
Sovjetunio, kiel iam antaŭe, ni ne
sukcesos ion fari". Mi bedaŭras,
ke vi ne skribas kiel ni povu re-
-vivigi tiun movadon en Sovjetio:
cu per nenionfarado, au per uzo de
Esperanto por utilaj kaj praktik-
aj celoj?

Mi esperas, ke vi regule ricevas
nian organon. En ĝi vi certe legis
ke gravaj personoj de la pacmova-
do simpatias kaj helpas al "MEM".
Inter tiuj estas ankau s-ino. Eug.
Cotton kaj Pietro Nenni. La pasin-
ton semajnon mi havis la honoron
paroli kun la generala sekretario
de la monda packonsilantaro Jean
Laffitte en Vieno. Li ege afable
auskultis miajn informojn kaj res-
pondis miajn demandojn. Tiu malfer-
mas al ni grandajn eblecojn por
kunlaboro.

Kvankam "MEM" estante kreita nur
antaŭ 8 monatoj, ĝi rapide gajn-
as la konfidon de estroj de la
granda monda pacmovado. Sed ni ne
povas atendi, ke la aliaj faru ni-
an laboron. S-ino Cotton prave al
ni skribis: ... "ONI TUTE NE VOLAS
IGNORI VIN, MI NUN ESTAS CERTA PRI
TIO, SED APARTENAS AL VI, ESP-ISTOJ,
KONIGI VIAJN EBLECOJN AL ĈIUJ ALI-
-AJ PACOPATIZANTOJ KUNIGANTE VIN

AL ILI EN LA BAZAN LABORON !

Ni ĉiuj scias, ke Esperanto havas multajn kontraŭulojn. Bedaŭrinde la plej granda nombro da homoj emas, ke oni donu al ili efektivigitajn ideojn. Ili ne ŝatas pripensi la faktojn, analizi la kaŭzojn kaj per sia "propra" cerbo decidi siajn agojn.

Ni, MEM-anoj kompreneble ne akceptas la opiniojn de tiuj teoriuloj, kiuj sen iog scii pri Esperanto, kondannas ĝin. Kontraŭe, al tiuj teoriuloj ni ankaŭ rajtas diri nian opinionon.

La defendo de la paco ne estas privilegio de kelkaj personoj, sed deo de tuta popolo. Tial ni, parto de tiu popolo servas al tiu alta idealo per tre taŭga pacilo, nia internacia lingvo kaj neniu racie pensanta persono laragos al ni malpermesi tiun ĉi rajton.

En via letero vi komparas vian agadon kun la agado de esperantistaj pacamikoj de alia popolo -demokratio kaj vi skribis: "Nia landa Esp-movado ankoraŭ ekzistas kiel movado organizita... kaj en alia popoldemokratio ĝi likvidigis mem." Se nia majstro kaj via samlandano d-ro. Zamenhof, estus kreinta la internacian lingvon por esti uzata nur inter samlandanoj, tiam vi povus fieri pri via "movado organizita". Sed la kreinto de Esperanto havis pli grandan celon kaj en tiu senco vi devas esti malpli fiera pri via agado.

Kie oni "likvidis sin mem", tie ili jam nun estas en la unua vico de la MONDPACA ESPERANTISTA MOVADO ! En tiu lando troviĝas veraj pacbatalantoj, kiuj ne timas stultajn argumentojn de kontraŭuloj kaj sekvis la sanajn impulsojn de sia pacama konscienco. Ili ne atendis "oficialajn aprobon kaj permeson" por labori por la bono de la homaro - por la tutmonda paco !

Ni scias, ke ni renkontiĝos ankoraŭ kun multaj malfaciuloj. Misuzo de Esperanto per celoj, kiuj estas kontraŭ la vera interkonatiĝo interfratigo kaj mondpaco donis al niaj kontraŭuloj

okazon malutili nin. Kontraŭ tiuj malbonaĵoj la "MEM" per sia MANIFESTO, donas en viajn manojn efikan argumenton.

Kiel lingvon, neniu kapablas per faktaj argumentoj kontraŭbatali Esperanton. Kiam iu el tiuj kontraŭuloj akceptas diskuti kun ni pri tiu temo, ni simple diru al li :

"Imagu ekzemple, ke vi devas transiri riveron, trans kiu troviĝas bele konstruita, forta kaj taŭga ponto. Apud la ponto ĉe ambaŭ bordoj kreskas du arboj. Vi venas al mi, kiu estas gardisto de la ponto, kaj diras: -Mi devas iri al la alia flanko de la riverego. Permesu, ke mi uzu la ponton. -Kaj mi respondus: Kion?! Vi volas uzi la ponton? Vi stultulo! Vi idioto! Vi kosmopolito! Vi uzu naturan vojon! Atendu ĝis la ĉu arboj ĉe ambaŭ bordoj largkreskos, ĝis ili aj branĉoj kunigos, kaj tiam vi facile trans ili transiros la alian flankon !"

Tute certe ni ricevus de vi vangofrapon.

Kiu volas atendi la evoluon kaj kunfandigon de la lingvoj, por uzi ilin kiel "ponton" tiu povas tiel agi. Ni ne kontraŭas. Sed, ĉar ni estas revoluciuloj, lasu al ni uzi tiun artefaritan ponton, kiu estas Esperanto, kondukanta al interfratigo de la popoloj kaj mondpaco. Ni sekvas tiun vojon, ĉu la stulta pontgar -disto permesos al ne!

A. Balague - St. Pölten

MILITINSTIGANTOJ MEDITU !

Ministroprezidanto de Sovjetunio, G.M. Malenkov diris en kunveno de nacio-deputitaro jenon: "... Agresemaj rondoj konservas memvole atmosferon de milithistorio, ili minacas la mondon per hidrogenbombo, ili publike proklamas ideon de fortropolitiko kaj de lingva "malvarma" milito, ili kuragas minaci kaj timigi.

Kion ni diru tiurilate ?

Unuavice jenon: Oni scias, ke en Sovjetio regas atmosfero de

optimumo, certeco, paco kaj krea laboro. En Usono - kiel la amerikaj oficialaj rondoj mem konfesas - la atmosfero estas tamen venenigita de timo, teruro kaj angoro. Tia do estas la rezulto de la politiko de minaco kaj timigo.

Plue, la sovjeta registaro defendis kaj defendas la vidpunkton, ke la kapitalista kaj socialista sistemoj povas vivi apude kviete kaj pace kaj konkuradi reciproke ekonomie. Lau tiu ĉi vidpunkto ni efektivas konsekvence politikon de paco kaj subteno de internacia kunlaboro. Se tamen la agresivaj rondoj, fidante la atomarmilon, decidigus al freneza ago kaj volus esplori la forton kaj potencon de Sovjetio, ili povas esti certaj, ke ĉiu agresanto estos venke percigita per la sama armilo kaj ke tia aventuro venigos nepre pereon de kapitalista socia sistemo. Pri tio ja konyinke atestas la historio mem lau la rezultoj de la unua kaj dua mondmilitoj. Post tiuj ĉi nome la regosfero de la kapitalismo estis konsiderinde malvastigita. Ĉiuj scias, ke sekve de ambau mondmilitoj jam pli ol triono de la homaro forigis la kapitalismon.

Dum la nuna stato estigas demando: Kia estas la ĉefa tasko de la pacemaj fortoj? Granda misio de ĉiuj pacbatalantoj bazas sur la tasko, ke ili detruadu la intencojn de la agresemaj rondoj, ke ili postulu pluan mildigon de internacia tensio, ke ili laeble helpu la pacan kunlaboron de ŝtatoj.

La vivintereso de la homaro postulas efektiviigi la malpermeson de atomarmiloj. Malebligi la uzon de eminenta invento de la homgenio - la atomenergion por amasa ekstermado de la civitanaro, por detruado de urboj, industri-, kultur-, kaj scienco-centroj, tia estas la tasko. La sovjeta registaro penas atingi efikan solvon de tiu tasko. La sovjeta registaro samtempe celis kaj celas generalan kaj fundan reduktion de armilaro kaj armitej fortoj.

Nu, militinstigantoj, ĉu vi konsciigas pri la faktoj de la historio? Ĉu eble regas vin la ideo: Se ni devos perdi, perou kune la tuta homaro! Tamen atentu! Audeknu procentoj de la tuta homaro sopiras vivi, deziregas demeti zorgojn pri la estonto! Ili ne volas labo-

-ri per glavo sangon sojanta, ili ne volas mudi au pereigi!

/tradukita el RUDE PRÁVO
n-o.116-1954/

Ing. Jar. Řebíček
Ĉeĥoslovakio.

Ĥ Ĥ O J P R I Ĝ E N E V O

Dum la ĝeneva konferenco aŭdiĝis ankau voĉoj en la mondo, ke la militon en Vietnamo kaŭzis la indigenoj, ĉar ili avakis la tieajn regantojn. Do, verŝajne la indigenoj pruvas, ke ĵus ili ne ŝatas la pacon, ja oni povus konkludi, ke ili estas la kaŭzo de tiu milito, ke ili estas murdemaj kaj ngemaj ribeloj. Nu, ni ne povas ja lau niaj propraj cirkonstancoj imagi tiujn, kiuj vivas en koloniigitaj landoj. Kvankam ni parte spertis similon dum la pasinta milito per la konduto de regemaj invadintoj. Sed estas necese ekscii ion pri la konduto de la regantaj koloniposedantoj, nur poste ni komprenos, kial estis devigitaj la indigenoj elekti el du eventual ecoj la - malpacon. Estas klare, ke la kaŭzo de milito por liberigo estis sole - MALSPERO pri la justeco de la superregado. Tion eble pravigos vortoj, kiujn skribis al sia ĉeĥoslovaka korespondanto aŭstralia s-ano:

"Post malmulte da tempo neniu Okcidentulo tencs eĉ piedloken sur la azia kontinento; nenio povas savi Indocinion por la Francoj, kies teruraj krueloj kontraŭ la Vietnamanoj dum jardekoj krias al ĉielo por vengo. La torturo, kiun ili gliktis sur la kompatindaj indigenoj de Indocinio estas nenomebla... ili nun rikoltas la verajn fruktojn de tiu malkristana agado."

Por ni esperantistoj tia malĝoma konduto de homo al homo estas nekonceptebla, ĉar ni ne konas diferencan lau nacio, raso, religio. Ni estimas nin reciproke, ni ne spertas humiligon, ni ne ŝatas reĝi unu la alian. Ni volas tamen batali - sed sen armiloj por akiri pacon kaj sendependecon por la tuta homaro. Interkomprenigante per komuna lingvo, ni facile trovas solvon de problemoj tiusence, ke ĉiu trovu siajn homajn rajtojn tiel, ke ili ne malhelpu la alian.

Ing. Jar. Řebíček, Ĉeĥoslovakio.

PERANTOJ

KORRESPONDI DEZIRAS :

de MONDPACA ESPERANTISTA MOVADO

/Tiuĵ ĉi perantoj ne korespondas, nek interŝangas p.m.ktp., sed nur informas pri organizaj aferoj kaj akceptas abonojn por nia organo!/
AŬSTRIO: Franz Wagner, Unionstr.10 Zim.12, LINZ.

AŬSTRALIO: St.BENNETT, 62 Brighton Av., CROYDON PARK, N.S.W.

BRITIO kaj USONO: Brita Esperanto Packomitato, 15 Twisden Road, Highgate, N.W.5, LONDON.

BELGIO: Fr. Debaene, 25 avenue des Naiades, WATERMAEL-BOITSFORT.

BULGARIO: Borislav Angelev Velev, Str. Stalin 5, GOCE DELĜEV.

ĈEHOSLOVAKIO: Frant. Lička, Březi č 12, OSTRAVA-Zábřeh.

DANLANDO: Willy Nielsen, Kirkegaardsvvej 54, HJØRRING.

FRANCIO: J. Douard, 5 rue de la Prévoyance, VILLEURBANNE, /Rhone/.

FINNLANDO: Paavo Heikkinen, Apollonkatu 4 A.5, HELSINKI.

GERMANIO/DDR/: Helmut Löffler, Theaterstr.1, MITTWEIDA/Sachsen.

HUNGARIO: Pál Balkanyi, p. adr. Magyar Nemzeti Bank, Piokiroda, BUDAPEST 54.

ISLANDO: Thorstein Finnbjarnarson Njálsgötu 48, REYKJAVÍK.

ITALIO: Arnaldo Opisso, Via Assarotti 10, GENOVA 25.

JAPANIO: Kansai Ligo de Esperan. Grupoj, Nakacu-hamadori 2-20, Ojodo-ku, OSAKA, /k-do. Mijamoto M. rifuzis kaj ni serĉas alian/.

NEDERLANDO: Hub. Hermans, Pr. Bernhardstraat 4, VAALS /L/.

POLIO: Ing. Zdzislaw Glajcar, Skr. 3, CIĘSZYN, Woj. Stalingroskie.

SVEDIO: Karl Kvist, Box 109 a, DEJE.

ALIAJ LANDOJ: proponu sian peranton, au kontaktu rekte kun nia sekretario-K-do. Anton Balague, Kirchenweg 12, SANKT PÖLTEN, Aŭstrio.

KOREKTIGO: en la aug.n-o oni erare anoncis abonkotizon de "PACO" por Ĉehoslovakio 8.-Kĉs - Fakte la jarabono kostas 12.-Kĉs.

MUNICIO POR NIA BATALO:

K-do. Frant. Lička, Ostrava... 10 Kĉs
K-di. Il. Severa, Suchdol... 1.50"
K-do. Vl. Sládeček, Karviná... 10 "
K-do. J. Rakyta, Hroby... 6 "

K-do. Dušan KOSTOLNÝ, Slobodáren I, PRAKOVĜE, Gelnica, Ĉehoslovakio, interŝang. il. p.k., gazet. ktp. kun ĉiuj landoj. Respondo certa.

K-do. Frant. PYTLOUN, Leninova č. 518, LIBEREC I., Ĉehoslovakio, donas korespondajn Esperanto-kursojn al izolitaj interesuloj. Bonvolu aldoni p.m. por respondo.

K-dino. Julie BOUCHALOVÁ, Žižkova 18 PÍSEK, Ĉehoslovakio, kun ĉ. landoj il. p.k. kaj leteroj.

K-do. Pavel LIEKA, Luční č. 50, PLZEŇ, Ĉehoslovakio, per il. p.k. kaj leter. interŝangas p.m. kun ĉ. landoj.

K-do. Jan ŠKUDERPA, Dukelské nám. 27, PLZEŇ, Ĉehoslovakio, kun Aŭstrio, Okc. Germanio, Stisio kaj transmaraj landoj per filatele afrank. leteroj. Interŝangas p.m.

K-do. Eduard V. TVAROŽEK, Hviezdoslava ul. 2/III, MARTIN, Ĉehoslovakio, deziras ricevi konsilojn pri plej bona metodo instrui Esp-on al infanoj samtempe kun la gepatra lingvo.

K-dino. Věra WENISCHOVÁ, Marxova 24, PLZEŇ, Ĉehoslovakio, kun ĉiuj landoj pri muziko, literaturo kaj pentraĵoj. Nepre respondas al ĉiu.

K-do. Jaroslav KOTEK, Tr. l. náje č. 89 PLZEŇ, Ĉehoslovakio, per il. p.k. kun ĉiuj landoj.

K-do. Bohuslav BULÍN/13jara/ PLZEŇ, Na Roudné č. 10, Ĉehoslovakio, dezir. interŝangi desegnaĵojn, il. p.k. kaj p.m. kun ĉiuj landoj. Certe resp.

K-do. J. RAKYTA/instruisto/ KLÁSTOR pod Znievom č. 114, Slovakio, ĈSR, kun gejunuloj de ĉ. land. pri naturo, geogradio kaj historio. Interŝ. il. pk. librojn kaj revuojn. Certa respondo

ADRESSANĜO: K-do. Vlad. SLÁDEČEK, laste kiel maristo en Szczecin-Polio nun logas: Havlíčkova 19, KARVINÁ I, Ĉehoslovakio.

LANDAJ PERANTOJ ATENTU !

Al la ĉehoslov. peranto restas 100 ekz-oj de la augusta "PACO" rezervaĵ, ĉar li ne povas uzi kiel propag. n-ojn, kaŭze de tio ke "MEM" ankoraŭ ne kapablas liveri regule al li ti-an kvanton el ĉiuj landaj eldonejoj. Kiu peranto povus tujn 100 ekz. uzi, petu ilin ĉe la ĉehoslovaka peranto.

Eldonis: Závodní klub ROH-odbor ESPERANTO, TATRA, n.p. K O P Ř I V N I C E
Redakcio: Rud. BURDA, Palackého nám. č. 6, P L Z E Ň, Ĉ E Ĥ O S L O V A K I O